

havde ved Modtagelsen, og navnlig saadanne Feil, som Hesten er leveret med; det troer jeg ikke er mere, end man med Villighed kan forlange, og Sessjonen er ikke i fjerneste Maade ved denne Bestemmelse hindret fra at kunne straffe de Forsømmelige, men Bestemmelsen er kun en Garantie for de Ukyldige. Jeg troer saaledes, at Forslaget er aldeles paa sin Plads. En ganske anden Sag er, om Ministeriet ad administrativt Bei vil ordne Sagen saaledes, at de Lægder, som saaledes ere forurettede, kunne holdes skadesløse omtrent paa samme Maade, som i mit Forslag er antydet, da kunde jo Forslagets Nødvendighed for en Deel bortfalde, og jeg vilde derfor ønske, at Ministeriet vilde udtale sin Mening i den Henseende.

Indenrigsministeren: Jeg maa ogsaa være af den Mening, at nærværende Lovforslag ikke er nødvendigt. For det Første troer jeg ikke, at der ofte vil blive Spørgsmaal om det. Hvad § 6 af Loven om Districtsheste angaaer, saa kan man vel neppe vente, at der snart igjen skulde blive en saadan almindelig Uddeling af Districtsheste, og hvad § 19 angaaer, saa kommer det an paa vedkommende District selv, om det i det Tilfælde, en Hest under Exerceringen døer eller paa anden Maade afgaaer, vil tage en ny Hest eller en Burderingsfum istedetfor. Forøvrigt maatte der for det Tilfælde, at Hesten bliver leveret tilbage efter Exerceertidens Udløb i alt Fald være paa-beraabt andre Paragrapher. Jeg kan imidlertid i ethvert Tilfælde ikke troe, at det i mindste Maade kan være tvivlsomt, at Krigsbestyrelsen jo vil erstatte en Hest, som efter 2 eller 3 Dages Forløb bliver bevist at være i tjenstdygtig Stand. Med Hensyn til den 2den Paragraph, da anseer jeg ogsaa det deri Indeholdt for aldeles ikke at kunne foranledige nogen Lovbestemmelse, da det, forsaavidt det skulde gjøres nødvendigt, er tilstrækkeligt, at der af Justitsministeren gives vedkommende Sessjon den fornødne Ordre i den Retning. Hvorledes der forøvrigt skulde blive Tale om det, § 1 omtaler, nemlig om Multer for Heste, der kun have været 2 à 3 Dage i Vedkommendes Besiddelse, indseer jeg heller ikke, og jeg maa alt-

saa formene, at Thinget gjør rettest i ikke at gaae ind paa Lovforslaget.

Krigsministeren: Ogsaa jeg skal tillade mig at slutte mig til den Anskuelse, som er udtalt af flere ærede Talere, og som navnlig sidst med saa megen Styrke er fremhævet af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgfreds (Lehmann). Med Hensyn til Lovforslaget skal jeg tillade mig at bemærke, at da det er en 8 Maaneders Hden, at Hestene ere blevne omdeelte, saa vil man kunne forudsæe, at hvis en saadan Bestemmelse nu blev tagen, der skulde have tilbagevirkende Kraft, vilde en Mængde Andragender indløbe, uden at man vilde have Midler til at bedømme, hvorvidt de vare begrundede eller ei. Forsaavidt der er anført, at der allerede er indløbet mange Klager, da er det jo vistnok Tilfældet i flere Retninger men der er mig dog kun et eneste Tilfælde bekendt, hvor man i Løbet af de første 3 Dage efter Modtagelsen har fremsat Begjæring om at maatte faae en Hest ombyttet, paa Grund af, at den var behæftet med Kuller. Det er nu vistnok ogsaa Tilfældet, at denne Begjæring ikke dengang kunde gives Medhold af Krigsbestyrelsen, deels med Hensyn til, at den vedkommende Hest, tilligemed alle andre, i længere Tid havde været henstaaende hos Krigsbestyrelsen, hvor man jo maatte være bleven opmærksom paa saadanne skjulte Feil, men deels ogsaa med Hensyn til, at Mynstringscommissionen jo paa ethvert Sted er pligtig til at undersøge, om Hestene ere tjenstdygtige, og at der ikke bliver udleveret andre Heste end saadanne, som erkjendes for at være tjenstdygtige. Nu er det jo vel anført, at Mynstringscommissionen ikke kunde garantere for Sligt, men i saa Henseende maa Krigsbestyrelsen henholde sig til Dverffjonnet ved Sessjonerne, der efter § 7 af Loven have at prøve de af Mynstringscommissionerne afsagte Kjendelser, forsaavidt de ikke alene gaae ud paa et Skjøn over Hestens Værdi eller Tilstand paa den Tid, Skjønnet afgives, og de maae efter min Formening altsaa ogsaa have at prøve, om den Erklæring, som er afgiven inden den fornødne Frist af 3 Dage, er afgiven af troværdige Mænd, saaledes at den kan tages tilfølg. Naar saadanne Reclamationer